

KUYCK, Frans van, kunstschilder, etser, politicus (Antwerpen 9 juni 1852 - Antwerpen 31 mei 1915). Zoon van Lodewijk van Kuyck (1821-'71), dierschilder, bij wie hij de eerste beginselen van het vak leerde; leerling aan de Koninklijke Academie te Antwerpen, waar hij trouwens later doceerde, en van zijn oom, de meer bekende landschapsschilder Frans Lamorinière.

Als politicus begon Van Kuyck zijn carrière in de provincieraad als gekozene (1888) van de liberale Bond der Democratische Vooruitstrevende Vereenigingen. In 1891 werd hij gemeenteraadslid en in 1895 schepen voor schone kunsten van Antwerpen, welke functies hij waarnam tot aan zijn overlijden. Van Kuyck heeft veel gedaan voor de verfraaiing van en de kunstbeoefening in zijn stad en was zeer populair door zijn initiatieven voor allerhande feesten en optochten (Antwerpen, stad der stoeten), waarvoor hij trouwens meer dan eens zelf ontwerpen maakte. Hij trachtte op die wijze het volk tot het bewustzijn van zijn groot verleden te brengen en kan zo inderdaad beschouwd worden als „een uitstekend Vlaming” (Louis Franck).

LITERATUUR: *Huldebetoen aan Frans van Kuyck*. 20 oktober 1912. *Gedenkschrift* (1913, met bijdragen van Juliaan de Vriendt, Max Rooses, Rafaël Verhulst, Maurits Sabbe e.a. en reproducties van het olieverfsportret van de jubilaris door H. Luyten en van de gedenkpenning door Josué Dupon); - *Tot herinnering aan schepen Frans van Kuyck*. Uitgegeven door de Stad Antwerpen (1916, met portret door H. Luyten); - E.H. van Heurck, *Notice nécrologique sur M. Frans van Kuyck*, in *Bulletin de l'Académie royale d'Archéologie de Belgique* (1920, met afbeelding van de gedenkpenning door Josué Dupon).

JAN VAN ROEY